

Strnjeno dogajanje omogoča zlasti kompaktna likovno-scenska zasnova predstave

BARBARA GAVEZ VOLČJAK

Metka Damjan, Aja Kobe in Svetlana Patafta po motivih slikanice Marijane Jelić: Coprnica Dragica. Režiserka: Svetlana Patafta; avtorica likovne podobe: Marijana Jelić; avtor glasbe: Klemen Bračko; avtorja songov: Ana Đokić in Zoran Pongrašič; prevajalka in prepesnevalka: Aja Kobe; igra: Aja Kobe. Premiera: 25. in 26. avgusta 2016.

V uprizoritvi v koprodukciji mariborskega lutkovnega gledališča in organizacije Puna kuća iz Zagreba so ustvarjalci odprli kar lepo število zanimivih tem: sosledje časa, čarovništvo, uporabo zelišč, delovanje tržnic, človeško zlobo, prijateljstvo oziroma ljubezen pa tudi moralna vprašanja o pravilnem in napačnem ravnanju. Ni nujno, da bodo najmlajši gledalci, ki jim je predstava namenjena, dojeli čisto vse pomene, je pa uprizoritev dovolj kratka in razgibana, da se ob njej ne bodo dolgočasili.

Srednjeveška meščanka Dragica v gozdu nabira zdravilna zelišča in jih prodaja na tržnici, kamor vsak dan pride prodat svoj ulov tudi ribič Jurij, njen prijatelj. Nevoščljiva sosedka Marica obtoži Dragico, da je uročila njene kokoši in zato ne nosijo jajc. Z obtožbami se pridružijo še drugi meščani, vendar jih Dragica v sodnem procesu vse zavrne z logičnimi razlagami. Glavnina pomena se tako osredotoča na korist in poznavanje zelišč in zdravnih rastlin, okoli tega pa je nanizanih še

Kompaktna scena, prirejena za eno samo igralko Foto: LGM

nekaj vsakdanjih dogodkov in odnosov.

Osnovno dogajanje uvaja in zaključuje še okvirna zgodba pripovedovalke, ki na tržnici "prodaja" starine, čeprav so ji v resnici preveč pri srcu, da bi se ločila od njih. Ta moment navezanosti zlahka pritegne otroke, saj jim je tovrstno "hrčkanje" skoraj prirojeno. Tudi po prehodu iz okvirne v osrednjo zgodbo predstava ves čas ohranja konstanten tempo, prizori si sledijo logično in linearno, da lahko mlajši gledalci sledijo dogajanju.

Strnjeno dogajanje omogoča kompaktna likovno-scenska zasnova predstave, zelo uporabna za gostovanja. Vse lutke, rekviziti in scenografija so lično naloženi na leseno stojnico s streho in poličko spredaj, kakršne bi v idealnih razmerah srečevali na uličnih obrtniških sejmih. Prizorišča osrednje zgodbe se razkrivajo z

listanjem velike knjige postavljanke, kar je prav tako blizu otrokom. Kompaktna scena, prirejena za samo eno igralko, seveda zahteva ustrezno majhne lutke in rekvizite, vendar zato dogajanje učinkuje bolj intimno in otrokom omogoča boljše osredotočenje.

Aja Kobe se v svoji predvidoma zadnji vlogi v Lutkovnem gledališču Maribor izkazuje z obvladovanjem glasovnega registra in animacije, nekoliko manj pristno deluje v vlogi pripovedovalke. Vsekakor pa suvereno pritegne pozornost publike in jo dobre pol ure drži na vajetih ter celo vključi v interakcijo. To ji uspeva kljub obsežnemu besedilu uprizoritve, v kateri govorijo lutke, pripovedovalka in še mišji komentator, nekakšen pedagoški prst. Na splošno se ni mogoče izogniti vtisu, da je predstava zasnovana zelo vzgojno-poučno in dobijo gledalci v njej kup

Majhne lutke in rekviziti učinkujejo intimno. Foto: LGM

Najmlajši gledalci morda ne bodo dojeli čisto vseh pomenov, vendar se ob predstavi ne bodo dolgočasili

sicer koristnih podatkov, ki pa jih je v tako strnjeno obliki težko usvojiti. Pedagoška priprava in obravnava s pomočjo gradiva na spletni strani gledališča sta zato dobrodošli.

Ne pozabimo omeniti še glasbenega elementa celote. Tako spremljava kot songi so vključeni po potrebi in prispevajo k zaokroženosti celote, le song o ljubezni nekoliko štrli iz koncepta pripovedi o drugačnosti. Z njegovo vključitvijo je namreč dodana še ena pomenska plast, ki za razumevanje predstave ni nujna oziroma bi bolj spadala v samostojno zgodbo. Vendarle pa vložek ni tako izrazit, da bi motil ubranost celote. Upajmo, da bo predstava kljub odhodu igralko v drug lutkovni ansambel nemoteno bogatila repertoar mariborske lutkovne hiše, predvsem v dobro njene stalne in zveste publike.